

Volim svoj grad

Volim ga u ranu zoru, dok se rosa skuplja na vrhovima trave
i pupovima cvijeća.

Volim svoj grad i u proljetna podneva,
kada se širi miris jorgovana, bazge i lipe.

Volim zvukove svoga grada, koji su najjači usred pokošenih livada na kojima se
okupljaju ptice i djeca.

Ipak, najviše volim svoj kutak ovoga grada, a to je stara pruga koja mi pruža utjehu i
bistri misli,
koja vodi prema mom domu.

Vanessa Žižak

Volim svoj grad

Samobor je lijepi gradić mali,
svatko tko dođe, ga hvali.

Kremšnite su specijalitet svake kuće,
dobro dođu kad je vruće.

Glavni trg pruža lijepu sliku,
a crkva je iznad, odmah na vidiku.

Šuma ispod Staroga grada lista,
izgleda kao da se slikar dohvatio kista.

Ruševine Staroga grada
parku ispod daju hlada.

Maškare su uvijek ovdje lude,
najveća fešta to obično bude.

Lahor viori nježne grane drveća,
nižu se nošnje šarenoga cvijeća.

S Vidikovca cijeli Samobor se vidi,
svima koji dođu, pogled se sviđi.

Anamarija Škiljan

Volim svoj grad

Moj grad Samobor se zove
U njemu stalno niču kuće nove

On je grad mojih snova
Ne može ga zamijeniti ni planeta nova

On je kao najčišći snijeg
On je kao najviši brijeg

On hrabro srce ima
U njemu nikad nije zima

U njemu prijatelji su svi ljudi
Nitko nikoga ne kudi

U njemu se poraz prihvaća uzdignute glave
Ali se zato pobjede uvijek veselo proslave

On je svjetlo u mraku
On je dom pticama u zraku

U njemu nema kišnih dana
On je grad bez mana

U njemu stalno sunce sja
Dok okolo hodam ja

Zato moj Samobor najviše volim
I za njega se uvijek molim

Ema Volar

Volim svoj grad

Moj grad nije velik, ali je poseban.

Kroz njega protječe rječica Gradna. Preko nje protežu se stari drveni mostići. Kad po njima prolaziš, osjećaš se kao da si u Veneciji.

U mom gradu nalazi se prekrasno šetalište, Vungrinščak, s kojeg se pruža pogled na brdo Tepec. Na Tepcu se nalazi razrušeni dvorac. Do njega vodi vijugava šumska staza. Uz stazu teče izvor s najfinijom vodom. Ponekad se, gledajući stare kamene zidine, pitam kakva su sve gospoda živjela u tom dvorcu.

Moj grad prepun je lijepo uređenih parkova. U parku pokraj kina nalazi se galerija Prica u kojoj se mogu razgledati slike poznatih slikara. Unutar galerije je kino. To je staro kino, ali to mu baš daje posebnu čar. U njega je, još na matineje, moj djed vodio mamu i tetu.

Moj grad je najljepši za vrijeme karnevala. Okićen poput stare dame. Tada se mogu vidjeti razne rasplesane maske kako se vesele na trgu. U mnogim hrvatskim gradovima održavaju se karnevali, ali samo naš samoborski ima Sraku. Vesela crno-bijela dama svojim dosjetkama i oštrim jezikom uveseljava maskirane goste.

Simbol mog grada su kremšnite. Mmmm... slatka krema između dva lisnata pokrova. Fine su i tople i hladne. Mnogi stranci probali su ih i ponovno se vratili u poznatu slastičarnicu na glavnom samoborskom trgu.

Moj grad je čist i tih. Ljudi su ljubazni i složni. Posebno je lijepo u jesen. Tada se održavaju Samoborske glazbene jeseni. Poznati svjetski glazbenici dolaze u Samobor i njemu u čast izvode najljepše i najpoznatije skladbe svjetskih glazbenika. Mnogi moji prijatelji voljeli bi živjeti u Londonu, New Yorku, Parizu... Ja ne. Grad Samobor jest malen, ali on je moj rodni grad i meni je najljepši.

Lucija Škiljan

Volim svoj grad

Moj grad na brijeg se popeo.
Rijeka mala kroz njeg' teče.

U njemu vlakić zelen vječno čeka
i sjeća se Zagreba.

Nad njim nebo plavo bol mu budi
dok čeka da kišne suze uspomene odnesu.

Srce moje u ritmu sata dviju crkvi tuče
dok s Trga promatram ljude.
Kremšnita sa stola me gleda i čeka da kažem...
(O, kako si lijep, grade srca mog!)

Klara Aščić

Volim svoj grad

Kada potok teče naš,
Kada lišće pade na ulice naše,
Kada vjetar zašumi kroz krošnje,
Krošnje naše,
Krošnje moga grada,
Kada zamirišu kesteni,
Kada zamiriše lišće otpalo,
Koje prekriva svaki puteljak, svaku cestu, svaku stazu,
Znam da sam doma.

Ena Frkin

Volim svoj grad

Samobor, grad,
svakome drag,
leži u dnu
brijegova sto.

Kroz njega teče Gradna
hladna,
nekim ribama
topli dom.

Po sred trga
svega ima -
od kremšnita finih
do kafića mirnih.

Iznad starog grada,
s Vidikovca,
vidi se povijest grada.

Ovaj je grad meni drag,
zato njega volim ja.

Lucija Bošković

Volim svoj grad

Dojdi v Sanobor prijatel
Pod Tepecom on stoji
Od 1242. dane broji
Sanobor je moj rodni grad
Još je lepši neg tad.

Dojdi v Sanobor prijatel
Prešli bumo čez Vungrinščak
Tam je prešel svak
S Vungriščaka vidiš Stari grad
Ma saki ga ima rad.

Dojdi v Sanobor prijatel
Na Trgu bumo seli
I kremšnite pojeli
Pogle ti kak teče naša Gradna
Ne boj se ni hladna.

Dojdi v Sanobor prijatel
Požalil ne buš
Na svetu nigde ni
Kak tu pri meni.

Volim svoj grad

Nedaleko glavnog grada,
tamo gdje teče Gradna,
gdje su ljudi sretni,
i sportaši s loptom spretni.

U veljači se zabava bliži,
Fašnik, Sraka i kostimi.
Kad je pitanje glazbe,
Samoborci tu su „gazde“,
Glazbena škola, zborovi razni,
trgovi nikada nisu prazni.

Samobor, grad mali,
ako niste znali,
u svijetu je poznat
po keremšnitama i sportu,
svako dijete ima svoju loptu.

Sportovi su uvijek s nama,
dvorane, igrališta, bazeni,
ne znaš što ljude više veseli.

Svoj grad volim,
i ti u njega svrati,
nećeš požaliti,
sigurno ćeš se opet vratiti.

Volim svoj grad

Slatki mali gradić moj,
Ajmo slušati ptica poj,
Miris ruža i kremšnita,
Ori smijeh djeteta,
Borove šume okružuju ga,
Od problema ovo je mjesto spas,
Rijetki ovdje čuju tuge glas.

Stella Jardaš

Volim svoj grad

Volim svoj grad, grad mog djetinjstva, grad u kojem odrastam, grad u kojem sam stekao svoje prve prijatelje, grad u kojem je uvijek lijepo.

Volim svoj grad jer je uvijek lijep, jer je uvijek šaren, u proljeće je pun veselih boja, u ljeto pun toplih dana i odmora, u jesen pun slasnih plodova, a u zimu pun zimskih radosti.

Volim svoj grad jer mi se čini da me tu poznaju ptice koje pjevaju kada kroz park idem iz škole, da mi se vesele i veliki i mali psi koji me lavežom dočekuju kad se vraćam kući.

Volim svoj grad koji krasi žubor bistre Gradne i cvrkut malih vrabaca koji se kupaju u njoj.

Volim svoj grad zbog ljudi u njemu, njihove topline i dobrote.

Volim svoj grad koji mi je bio velik kada sam kao mali prošao njegovim ulicama, a sada se moj grad i ja družimo svakodnevno.

Volim svoj grad zbog svih onih malih kućica kraj ceste koje ljeti otvore svoje prozore, a zimi veseli dim iz njihovih dimnjaka pleše svoj ples u Samoborsko gorje.

Volim svoj grad jer je poseban, poseban zbog svega i svakoga što je u njemu, jer je svatko u tom gradu njegov nezamjenjiv dio.

Volim svoj grad Samobor i bilo gdje da se nađem jednog dana, on će uvijek biti moj najdraži grad i grad mog djetinjstva!

Ivan Jeržabek

Volim svoj grad

Samobor je moj grad,
moj velegrad.

Proljeće,
doba kada ptice pjevaju,
a voćke sazrijevaju;
nema više tmurnih boja -
proljeće ih sve oboja.

Ljeto u mojem gradu -
zo je vrijeme za paradu,
vrijeme zabavi i neradu.

U jesen
Samobor je najljepši
za duge šetnje
I spore kretnje,
po putevima dugim,
s ljudima dragim.

Zima je stigla
i snijeg polegnula
na krovove kuća.
U vrijeme Božića
moj se grad pretvori u grad veselja i sreće.
Posvuda su lampice bliješteće,
a veliki bor na trgu stoji
i kuglice na sebi broji.

Fašnik...
On mi je najdraži!
Svatko masku novu traži!
Bomboni, krafne, fritule -
za to je vrijeme,
ma kakve brokule!

Koje god doba bilo
moj Samobor je uvijek sjajan
i bajan!

Ema Gulija

Volim svoj grad

Samobor grad,
tamo živi samo rad.
Odmor je na trgu,
a šetnja po brdu.
Na Vungriščaku borbe su,
raskošno kao u snu.
S vidikovca sve se vidi,
a ljudima se sviđi.
Licitarska srca se prave,
svi ih hvale.
Iz zdenaca ide svježa voda,
bistra kao s nebeskog svoda.
Večernja šetnja svima paše,
tamo je srce naše.

Luka Ilić

Volim svoj grad

U kotlini Samoborskog gorja skriva se malen gradić Samobor.

Uvijek čist i obasjan zlatnim suncem, Samobor je predivan u svako doba godine, a posebno u jesen.

Jesensko šarenilo i šuškanje lišća opuštaju pri svakom koraku dok šecem prema Vungrinščaku. Promatram šareno lišće kako pada na potok Gradnu te slušam žuborenje vode.

Samobor je lijep i zimi, kad bijeli pokrivač ostavi svoj trag.

A kada proljeće pokuca na vrata, Samobor se probudi, a s njim i cvijeće, stabla, parkovi, vrtovi...Mirisi tržnice se vraćaju, kao i lastavice. Sunce na nebu zablista, a s njim i dani postaju sve topliji.

Najtopliji su ljeti, kada je Samobor prazan jer je vruće. No sladoled kod Nebija, bazeni ili poznate samoborske kremšnite spašavaju stvar i vraćaju Samoborce na užarene ulice.

Pa ipak, nijedan grad ne bi bio grad da nema ljudi pa tako i Samobor. Samoborci su srdačni, komunikativni i gostoljubivi ljudi, uvijek željni dobrog društva, zabave i vina. Ne postoji bezveze uzrečica: „Samoborci piju vino z lonci, a Samoborke z demižonke!" Ovaj grad je stvarno predivan kao i život ovdije.

Pa recite mi na kraju, tko ne bi volio ovaj grad?

Marta Bertol